

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed«

KOM(2010) 758 endelig

(2011/C 248/22)

Ordfører: **Maureen O'NEILL**

Kommissionen besluttede den 16. december 2010 under henvisning til artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed

KOM(2010) 758 endelig.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale og Arbejdsmarkeds-mæssige Spørgsmål og Borgerrettigheder, der vedtog sin udtalelse den 27. maj 2011.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog følgende udtalelse på sin 472. plenarforsamling den 15.-16. juni 2011, mødet den 15. juni 2011, med 147 stemmer for, 1 imod og 2 hverken for eller imod:

EØSU's udtalelse om »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse« er i tråd med Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Udtalelsen understreger den nye holistiske tilgang, som i høj grad forbinder den med de andre flagskibsinitiativer og EU's fem overordnede mål. Den understreger ligeledes behovet for sammenhæng mellem politikker på henholdsvis EU- og nationalt niveau samt betydningen af ikke-statslige aktørers inddragelse, idet disse spiller en nøglerolle ⁽¹⁾.

1. Anbefalinger

EØSU fremsætter følgende anbefalinger:

— Idet fattigdom er udtryk for en krænkelse af menneskerettighederne, skal regeringer, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet påtage sig et fælles ansvar for fattigdomsudryddelsen; — Der skal være en politisk sammenhæng mellem økonomiske, finansielle, beskæftigelsesmæssige og sociale foranstaltninger i Europa 2020-strategien, og de bør alle bidrage til social samhørighed; — Beparelsesforanstaltninger bør ikke øge fattigdomsrisikoen, og en effektiv social konsekvensanalyse skal gennemføres og indgå i debatten; — Strategien for aktiv inklusion bør gennemføres som en overordnet strategi, der skal sikre passende indkomststøtte, et rummeligt arbejdsmarked og adgang til kvalitetsarbejde og tjenesteydelser; — Der skal være et større fokus på at reducere uligheder og håndhæve grundlæggende menneskerettigheder, også gennem en mere retfærdig indkomstfordeling og	gennemførelse af de horisontale sociale bestemmelser i Lissabontraktaten; — Der bør i højere grad satses på investeringer i menneskelig kapital i form af livslang læring på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet, herunder forbedrede kvalifikationer, der modsvarer behovene på og uden for arbejdsmarkedet; — Civilsamfundsaktørers deltagelse i platformen, herunder fattige borgere, ngo'er og arbejdsmarkedets parter bør styrkes gennem en struktureret dialog på såvel EU- som nationalt niveau og fremmes vha. passende EU-støtte. EØSU bør spille en aktiv og samarbejdende rolle i denne dialog og på den årlige konference; — Den EU-støtte, særligt strukturfondsmidler, som er målrettet mod fattigdomsbekæmpelse, skal øges, og der skal fokuseres på forenkling af procedurer, øget gennemsigtighed og overvågning af en effektiv gennemførelse; — Den åbne koordinationsmetode på det sociale område skal styrkes, hvilket omfatter udvikling af nationale strategier for social beskyttelse og social integration og handlingsplaner på nationalt og lokalt niveau. Forbindelsen til flagskibsinitiativet vedrørende fattigdom skal præciseres.

⁽¹⁾ Sætning tilføjet som anbefalet af EØSU's styringsudvalg om Europa 2020-strategien.

2. Baggrund

»Mennesker lever i fattigdom, hvis deres indkomst og ressourcer er så utilstrækkelige, at de forhindrer dem i at have en levestandard, der betragtes som acceptabel i det samfund, de lever i. På grund af deres fattigdom oplever de ofte afsavn på flere områder som følge af ledighed, lav indkomst, dårlige boligforhold, utilstrækkelig lægehjælp og hindringer for deltagelse i livslang læring, kulturelle aktiviteter, sport og andre fritidsaktiviteter. De er ofte marginaliserede og udelukkede fra at deltage i aktiviteter (økonomiske, sociale og kulturelle), som er almindelige for andre mennesker, og deres muligheder for at påberåbe sig fundamentale rettigheder er ofte begrænsede«⁽²⁾.

2.1 Over 80 millioner mennesker i EU lever under fattigdomsgrænsen⁽³⁾, hvoraf mere end 50 % er kvinder og 20 millioner er børn. Mens det statistiske datamateriale vedrørende materiel fattigdom er vigtigt, skal det også erkendes, at der eksisterer immateriel fattigdom som f.eks. analfabetisme. Den aktuelle økonomiske krise har ramt de mest sårbare og dårligst stillede medborgere hårdest.

2.2 Kommissionen har reduktion af fattigdom som et centralt element på sin økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale dagsorden – Europa 2020-strategien⁽⁴⁾. Stats- og regeringscheferne nåede til politisk enighed om en fælles målsætning om, at EU skal bringe mindst 20 millioner mennesker ud af fattigdom og social udstødelse i løbet af det kommende årti. Flagskibsinitiativet under platformen mod fattigdom udgør en integreret del af strategien kombineret med retningslinje 10, som vil underbygge medlemsstaternes bidrag til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse i de nationale reformprogrammer.

2.3 Det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse satte fokus på de komplekse og flerdimensionale aspekter af fattigdomsbekæmpelsen og det presserende behov for at modvirke fattigdom set i lyset af den økonomiske krise og besparelsesforanstaltninger.

2.4 Unge, indvandrere og lavtuddannede har en stigende arbejdsledelsesrisiko. De »arbejdende fattige«, som ikke kan tjene en løn, der er tilstrækkelig til at dække daglige fornødenheder, samt ældre medborgere og familier på reduceret indkomst oplever i stigende grad materielle afsavn, som rammer 8 % af europæerne; i visse medlemsstater op til 30 %⁽⁵⁾.

⁽²⁾ (Fælles rapport om social integration ved Kommissionen og Det Europæiske Råd, marts 2004).

⁽³⁾ Fattigdomsrisikoen er fastsat til 60 % af den nationale ækvivalente disponible medianindkomst efter de overførselsindkomster, der er karakteristiske i hver enkelt medlemsstat.

⁽⁴⁾ Ajourføring 2010 af den fælles vurdering fra Udvalget for Social Beskyttelse og Europa-Kommissionen af de sociale virkninger af den økonomiske krise og de politiske tiltag (November 2010). KOM(2010) 2020 – »Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst«.

⁽⁵⁾ Materielle afsavn defineres som manglende adgang til mindst 4 ud af 9 essentielle fornødenheder. De har ikke råd til i) at betale husleje eller forsyningsregninger, ii) at opvarme boligen tilstrækkeligt, iii) at afholde uforudsete udgifter, iv) at spise kød, fisk eller en proteinækvivalent hver anden dag, v) at holde en uges ferie borte fra hjemmet én gang om året, vi) en bil, vii) en vaskemaskine, viii) et farvefjernsyn eller ix) en telefon.

2.5 Det Europæiske Råd er nået til enighed om, at hovedmålet for nedbringelse af fattigdom set i lyset af Europa 2020-strategien bør baseres på tre indikatorer: fattigdomsrisiko, alvorlige materielle afsavn og andelen af personer, som lever i husholdninger, hvor ingen arbejder. Målene for fattigdomsbekæmpelse bør tage højde for lokale og regionale prioriteter.

3. Platformen mod fattigdom og social udstødelse

3.1 Den foreslåede platform er et af de syv flagskibsinitiativer under Europa 2020-strategien, som har tre prioriteter, der har til formål at sikre et højt beskæftigelsesniveau, en høj produktivitet og social samhørighed:

— Intelligent vækst

— Bæredygtig vækst

— Inklusiv vækst.

3.2 Platformen har til formål at skabe en fælles forpligtelse til at bekæmpe fattigdom og social udstødelse mellem medlemsstaterne, EU-institutionerne og de vigtigste aktører ved at opstille »dynamiske rammer for initiativer«, der skal sikre social og territorial samhørighed, således at jobskabelse, vækst og social inklusion fordeles mere ligeligt i EU.

3.3 Med henblik på at opfylde disse mål har Kommissionen identificeret følgende indsatsområder:

— Konkrete aktioner inden for hele det politiske spektrum

— Større og mere effektiv anvendelse af EU's fonde til fremme af social inklusion

— Fremme af evidensbaseret innovation på det sociale område

— Arbejde i partnerskab og fuld udnyttelse af den sociale økonomi

— Øget politisk koordinering blandt medlemsstaterne.

4. Generelle bemærkninger

4.1 Fattigdom er uacceptabel i det 21. århundredes Europa og udtryk for en overtrædelse af menneskerettighederne. EØSU bifalder forpligtelsen til at mindske fattigdom og målet om at bringe mindst 20 millioner mennesker ud af fattigdom⁽⁶⁾ kombineret med platformens etablering og foranstaltningerne til fattigdomsbekæmpelse, hvoraf mange afspejler indholdet i tidligere EØSU-udtalelser, men udvalget opfordrer til, at der iværksættes mere konkrete tiltag til imødegåelse af årsagerne til såvel som konsekvenserne af fattigdom og håndhævelse af menneskerettighederne.

⁽⁶⁾ Jf. EØSU's erklæring til Det Europæiske Råd af 17. juni 2010.

4.2 Der er en manglende sammenhæng mellem de økonomiske, finansielle og sociale politikker på EU-niveau og realiteterne på medlemsstatsniveau. EØSU fremhæver vigtigheden af en sammenhængende og integreret strategi og lægger særlig vægt på, at EU-politikkerne for økonomisk styring, vækst og beskæftigelse i forbindelse med krisen ikke må øge fattigdomsrisikoen. EØSU opfordrer til, at der gennemføres en effektiv social konsekvensanalyse af disse foranstaltninger, som bør være genstand for en grundig debat.

4.3 Udvalget har under udtalelsens udarbejdelse taget højde for fattigdommens andre følger: fattigdom øger den økonomiske og sociale emigration og går i de forskellige medlemsstater ud over afskrivning af investeringerne i de menneskelige ressourcer. De fattige, der ikke er særligt godt rustet til at forsvare deres interesser, kan risikere at blive endnu dårligere stillet, hvis der under udarbejdelsen af økonomiske, skattemæssige, sociale, sundhedsmæssige og uddannelsesmæssige reformer, der skal nedbringe statens udgifter, ikke tages hensyn til de fattige. Det voksende antal mennesker, der lever under fattigdomsgrænsen, vil gøre behovet for en omfordeling af de offentlige midler så meget desto mere presserende.

5. Særlige bemærkninger

5.1 Social beskyttelse

5.1.1 EØSU erkender, at foranstaltninger til fremme af beskæftigelse og jobskabelse er vigtige, men understreger, at en styrkelse af den sociale beskyttelse og ikke en nedskæring af velfærdsydelser eller et nedadgående pres på lønningerne, som i uforholdsmæssig høj grad rammer de fattigste, har afgørende betydning.

5.1.2 Sociale beskyttelsessystemer reducerer fattigdomsrisikoen med 1/3 (7) og er afgørende for håndhævelsen af menneskerettighederne. De fungerer som automatiske økonomiske stabilisatorer, der afbøder fattigdom og fremmer økonomisk og social samhørighed samt vækst. Desuden spiller de en central rolle, når det handler om at sikre borgernes opbakning til det europæiske projekt (8).

5.1.3 EØSU bakker helt og fuldt op om Kommissionens fokusering på bæredygtigheden i medlemsstaternes sociale beskyttelses- og pensionssystemer med henblik på at sikre en tilstrækkelig indkomst gennem hele livet, herunder i alderdommen (9).

5.2 Strategier for aktiv integration

5.2.1 Der skal være en løbende og koordineret fokusering på en integreret strategi for **aktiv integration**, som tager udgangspunkt i de tre søjler: **et rummeligt arbejdsmarked, adgang til kvalitetsydelser og passende indkomststøtte** (10) med det formål at fjerne de hindringer, som de fattige oplever.

(7) Rapport fra Udvalget for Social Beskyttelse »Social Assessment of Europe 2020« (Februar 2011).

(8) EUT C 132/26 af 3.5.2011.

(9) EUT C 84/38 af 17.3.2011.

(10) Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (2008.867/EC).

5.2.2 EØSU støtter, at man, ved at fokusere på bæredygtig vækst, i høj grad satser på såvel forebyggelse som udryddelse i fattigdomsbekæmpelsen. Arbejdspladser af høj kvalitet og moderne, effektive sociale beskyttelsessystemer i kombination med imødegåelsen af uligheder på områderne indkomst, velstand og adgang til tjenesteydelser har afgørende betydning. Kommissionen fremhævede i sin årlige statusrapport (2011) den kendsgerning, at der ikke kan skabes en bæredygtig vækst, medmindre denne er til gavn for alle samfundsgrupper, og det sikres, at vækst og social samhørighed kombineres (11).

5.2.3 Mens det er meget vigtigt at udforme politikker på EU-niveau, skal medlemsstaternes, og særligt de regionale og lokale myndigheds rolle, styrkes med henblik på at sikre, at der sker reelle forandringer. EØSU ser gerne et samarbejde med Regionsudvalget om dette spørgsmål.

5.2.4 EØSU fremhæver den vigtige rolle, som såvel arbejdsmarkedets parter som socialøkonomiske organisationer, herunder kooperativer, bør spille i udviklingen af et rummeligt arbejdsmarked og fremme af en mere retfærdig indkomstfordeling som centrale bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategien.

5.2.5 EØSU opfordrer til, at der i højere grad lægges vægt på skabelsen af vedvarende arbejdspladser af høj kvalitet og foranstaltninger til imødegåelse af fattigdom blandt personer i arbejde, herunder lønninger, man kan leve af, gode arbejdsvilkår og reduktion af fattigdomsfælden i overgangsfasen mellem velfærdsydelser og arbejde.

5.2.6 Der skal træffes specifikke foranstaltninger til at skabe et rummeligt arbejdsmarked (12), der fjerner hindringerne for bestemte gruppers adgang, herunder unge og ældre, etniske minoriteter, bl.a. romaer, indvandrere, kvinder, enlige forsørgere og handicappede (13), som del af EU's strategi for aktiv integration.

5.2.7 EØSU fremhæver betydningen af lovligt arbejde til alle og er bekymret for, hvilke konsekvenser sort arbejde, skattesvig og omgåelse har for den bæredygtige finansiering af de sociale beskyttelsessystemer samt de beskæftigelsesmæssige og sociale rettigheder. Det er nødvendigt at gennemføre samordnede tiltag på EU-niveau og en blanding af sanktioner og effektiv kontrol samt skabe incitamenter til lovligt arbejde.

5.2.8 EØSU efterlyser en detaljeret køreplan for gennemførelsen af strategierne for aktiv integration på lokalt niveau. Det støtter Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen om at undersøge konsekvenserne af et lovforslag om indførelse af en passende minimumsindkomst på mindst 60 % af medianindkomsten i hver medlemsstat.

(11) Jf. »Statusrapport for Europa 2020 (Bilag 1 i »Årlig vækstundersøgelse«, KOM (2011) 11 – A1/2, pkt. 2.5).

(12) ETUC/Business Europe et al: Framework Agreement on Inclusive Labour Markets (marts 2010).

(13) EUT C 21/66 af 21.1.2011.

5.2.9 EØSU opfordrer til, at der indsamles sammenlignelige data og opstilles forbedrede indikatorer med det formål at afspejle de sociale og økonomiske fordele ved at udrydde fattigdom og omkostningerne ved ikke at handle.

5.3 Inddragelse af aktørerne

5.3.1 EØSU anser inddragelsen af relevante aktører i en fortløbende struktureret dialog på EU- og nationalt niveau for at være afgørende i indsatsen for at finde effektive løsninger og overvåge gennemførelsen af platformens program.

5.3.2 EØSU bifalder Kommissionens forslag om at samarbejde med EU-institutioner, fattige borgere, ngo'er, socialøkonomiske organisationer, arbejdsmarkedets parter og andre civilsamfundsaktører på en årlig konference med det formål at gøre status over de realiserede fremskridt som en del af den ovennævnte strukturerede dialog på EU- og nationalt niveau. Dette skal omfatte en evaluering af den årlige vækstundersøgelses sociale konsekvenser og de realiserede fremskridt.

5.3.3 EØSU ønsker en styrkelse af den rolle, som Europa-Parlamentet kan spille med hensyn til at sikre, at platformens program gennemføres i medlemsstaterne. Dette er i overensstemmelse med forslagene fra Europa-Parlamentets borgerforum, AGORA.

5.3.4 EØSU støtter i høj grad flagskibsplatformens forslag om frivillige retningslinjer for interessenternes deltagelse på EU-niveau og i de nationale reformprogrammer.

5.3.5 EØSU bør være en aktiv partner i opfyldelsen af platformens målsætninger og spille en nøglerolle i koordineringen af interesserne hos arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer. Dette kunne omfatte:

- Afholdelse af en årlig høring med det formål at reflektere over de opnåede fremskridt med opfyldelsen af målet om fattigdomsbekæmpelse;
- Bidrag til den planlagte midtvejsevaluering i 2014 af Europa 2020-strategien;
- Bidrag til den årlige konference;
- Deltagelse i den løbende dialog med andre aktører, herunder Regionsudvalget, nationale økonomiske og sociale råd og udarbejdelse af udtalelser om nøgleprioriteter.

5.4 Imødegåelse af uligheder

5.4.1 EØSU bifalder, at der fokuseres på platformens arbejde på områderne bekæmpelse af forskelsbehandling, lige muligheder og integration med det formål at sikre integration af personer med fysiske handicap eller psykiske problemer, unge, ældre og personer med indvandrerbaggrund eller etniske minoriteter, herunder romaer, og fremme af ligestilling mellem kønnene⁽¹⁴⁾. EØSU fremhæver behovet for at inkludere en

tværgående henvisning til grundlæggende menneskerettigheder og konkrete forslag vedrørende gennemførelsen af de horisontale sociale bestemmelser i artikel 5, 8, 9 og 10 i EUF-traktaten.

5.4.2 EØSU støtter prioriteringen af kampen mod udelukkelse fra boligmarkedet og hjemløshed samt energifattigdom og finansiel udelukkelse. EØSU fremhæver betydningen af at fremme en prismæssigt overkommelig adgang til kvalitetstjenesteydelser, herunder it. Disse skal udvikles gennem nationale strategier for social beskyttelse og social inklusion som del af en styrket, åben koordinationsmetode for sociale spørgsmål.

5.4.3 EØSU fremhæver behovet for at investere i menneskelige ressourcer og understreger betydningen af uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på at fremme jobkvalifikationer, personlig udvikling og social inklusion. Dette bør omfatte de tidlige år, skolegang, videregående uddannelser og faglig uddannelse på arbejdspladsen som en del af bestræbelserne på at sikre livslang læring for alle.

5.4.4 Rapporter fra OECD og Kommissionen fremhæver stigende uligheder i indkomstfordeling og velstand samt ulige adgang til tjenesteydelser, herunder sundhedsydelser, i og mellem medlemsstaterne. Derudover er fattigdom en af de centrale sociale determinanter for et dårligt helbred, og EU's politik bør være udtryk for en moralsk forpligtelse til at redde menneskeliv. Overbevisende dokumentationsmateriale slår fast, at mere lige samfund næsten altid klarer sig bedre. Platformen skal prioritere udviklingen af integrerede strategier og konkrete foranstaltninger til at mindske forskellene og skabe et mere retfærdigt samfund⁽¹⁵⁾.

5.4.5 EØSU støtter Kommissionens forslag om at udarbejde en omfattende henstilling vedrørende børnefattigdom, som bør bidrage til »at forebygge og afbøde børnefattigdom ved at sikre en tilstrækkelig indtægt i familien, investere i pasningsfaciliteter og uddannelse, særligt i de tidlige år, og styrke børnenes selvstændighed i tråd med de grundlæggende rettigheder og FN's konvention om børns rettigheder«. Ovennævnte skal udvikles parallelt med en overordnet strategi for familiepolitikken. En fortløbende overvågning, udveksling, forskning og peer review skal inkluderes med henblik på at bidrage til Europa 2020-strategiens mål for fattigdomsbekæmpelse⁽¹⁶⁾.

5.5 Anvendelse af EU's midler til opfyldelse af målene om social inklusion og samhørighed

5.5.1 EØSU bifalder i høj grad forslagene om en mere effektiv anvendelse af strukturfondene til at reducere fattigdom og fremme social samhørighed, men fremhæver behovet for at stille flere midler til rådighed, særligt for dårligt stillede

⁽¹⁴⁾ Jf. EØSU's budskab til Det Europæiske Råd i juni 2010, som fremhæver betydningen af at imødegå uligheder og bekæmpe forskelsbehandling.

⁽¹⁵⁾ OECD (2008): Voksende ulighed? Indkomstfordeling og fattigdom i OECD-lande. Kommissionen, GD for Forskning, »Why socioeconomic inequalities increase: facts and policy papers in Europe« EUR 24 471.

⁽¹⁶⁾ EUT C 44/34 af 11.2.2011.

samfundsgrupper. Det har afgørende betydning, at der investeres i skabelsen af kvalitetsarbejdspladser og effektive strategier, der kan støtte udstøtte gruppers adgang, herunder også gennem socialøkonomien. Støtten bør ligeledes forbedre adgangen til kvalitetstjenesteydelser, herunder boliger.

5.5.2 EØSU støtter forslagene om at forenkle lokale organisationers adgang til strukturfondene, særligt ved brug af globaltilskud, teknisk bistand og kapacitetsopbygning, men fremhæver behovet for at:

- reducere bureaukratiet ved at gøre procedurerne for støtteansøgninger mere fleksible;
- fastsætte europæiske minimumsstandarder for forbedret gennemsigtighed og mere effektive procedurer, herunder en forenkling af informationsformidlingen ⁽¹⁷⁾.

Kommissionen bør give vejledning, fremme gensidig læring og overvåge resultaterne samt i særlig grad lære af erfaringerne med anvendelsen af strukturfondene under krisen.

5.5.3 EØSU foreslår, at EU-programmer som PROGRESS anvendes til at finansiere udviklingen af nationale platforme, som skal gøre det muligt for aktørerne at engagere sig effektivt i den europæiske platform og fremme realiseringen af dennes prioriteter.

5.6 Social innovation og reformer

5.6.1 EØSU bifalder anerkendelsen af den rolle, som socialøkonomien og ngo'er spiller i gennemførelsen af strategier for fattigdomsbekæmpelse, jobskabelse og udvikling af tjenesteydelser, som på kreativ vis imødekommer samfundets behov. Det understreger også det fælles ansvar, som alle aktører har for at samarbejde om udviklingen af effektive løsninger, herunder smv'er og iværksættere.

5.6.2 Frivilligt arbejde spiller en vigtig rolle for udviklingen af lokalsamfund, erhvervelsen af færdigheder, adgangen til ikke-formel og uformel uddannelse og styrkelse af den enkelte borgers handlekraft. EØSU ønsker i høj grad at fremhæve fordelene ved frivilligt arbejde, så længe dette ikke undergraver lønarbejdet eller de offentlige tjenesteydelser.

5.6.3 EØSU bifalder en intensiveret støtte til evidensbaseret social innovation, men understreger vigtigheden af at fastholde og bygge videre på den eksisterende bedste praksis og opfordrer til, at støtten videreføres.

5.7 En forbedret politisk koordinering

5.7.1 De nationale reformplaner og fastsættelsen af nationale mål er et centralt element i gennemførelsen af Europa 2020-strategien og iværksættelsen af politikker til fattigdomsbekæmpelse. Det er imidlertid afgørende, at denne proces underbygges af en styrket åben koordinationsmetode på det sociale område, som er baseret på integrerede nationale strategier, der skal udgøre et mere solidt grundlag for realiseringen af de sociale målsætninger og præcisere forbindelserne til den europæiske platform mod fattigdom.

5.7.2 EØSU har i sin udtalelse om den åbne koordinationsmetode og den sociale klausul bakket op om den horisontale sociale klausul, den sociale konsekvensanalyse og en styrket åben koordinationsmetode på det sociale område som redskaber til sikring af en integreret strategi og mainstreaming af sociale målsætninger. EØSU opfordrer til, at denne proces gøres mere synlig og gennemsigtig, ved at man involverer de vigtigste EU-institutioner og aktører, og udvalget fremhæver betydningen af, at der udvikles strategier for social beskyttelse og social inklusion på EU, nationalt, regionalt og lokalt niveau.

Bruxelles, den 15. juni 2011

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁷⁾ EUT C 132/8 af 3.5.2011.